

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקשים:

1. תום שנפ
2. מאור עשיר

נגד

רוזטל מערכות ידע בע"מ

המשיבה:

החלטה

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור תובענה כייצוגית בעניין טענה לשליחת הודעות במסרון ובדואר מקוון שלא כדין.

הגשת כתבי טענות ודיונים

1. המבקשים הגישו בקשה לאישור תובענה כייצוגית בתאריך 31.12.23. המשיבה הגישה תשובה, לאחר שביקשה וקיבלה ארכות, בתאריך 21.4.24. המבקשים הגישו תגובה לתשובה בתאריך 9.5.24. הדיון הראשון התקיים בתאריך 16.5.24. ביהמ"ש קבע מועד לשמיעת חקירות. הדיון השני התקיים בתאריך 2.7.24. נחקרו המבקשים ומר יפתח הרשקו (להלן: "יפתח") מטעם המשיבה. המבקשים הגישו סיכומיהם בתאריך 28.8.24 והמשיבה בתאריך 15.9.24. המשיבה ביקשה להגיש סיכומי השלמה לאחר קבלת תמליל נוסף מעבר לתמליל הממוכן וביהמ"ש נעתר. המשיבה הגישה סיכומי השלמה בתאריך 29.9.24.

דיון והכרעה

2. על ביהמ"ש לקבוע האם עלה בידי המבקשים לשכנע כי יש אפשרות סבירה שהטענה כי המשיבה שלחה הודעות לקבוצה שלא כדין תוכרע לטובת הקבוצה כנדרש בסעיף 8(א) (2) לחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"). להלן טענות הצדדים:

טענות המבקשים

3. המבקשים טענו בבקשה כי המשיבה שיגרה לציבור נמענים רחב דברי פרסומת בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען כנדרש על פי הוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב 1982 (להלן: "חוק התקשורת") ו/או לאחר הודעת סירוב; לא נתנה לנמענים אפשרות הסרה כנדרש על פי הוראות חוק התקשורת וכן לא עמדה בדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת, ללא המילה 'פרסומת' בכותרת דברי הפרסומת; ללא ציון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנת שופ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

שמה, כתובתה ודרכי יצירת קשר עמה; וללא ציון זכותו של הנמען לשלוח הודעת סירוב וללא ציון כתובת דואר מקוון תקפה לצורך מתן הודעת סירוב כאמור. המבקשים ביקשו להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת בקשת האישור "כל הנמענים אשר קיבלו מהמשיבה, בשבע השנים האחרונות, דבר/י פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".

טענות המשיבה

4. המשיבה טענה בתשובתה כי אין כל ממש בבקשה וכי מדובר בתופעה של עורכי דין המחפשים לעצמם עילות תביעה מאולצות ומיותרות, שאין בהן כדי לקדם עניינה של איזה שהיא קבוצה, ואין זה מקרה שהמבקשים בענייננו הם עורכי דין ולא משתמשים מן המניין. עוד טענה, בין היתר, שהמבקשים אישרו תקנון הכולל הסכמה לקבל הודעות, וכי חל לענייננו סייג לאיסור לשלוח פרסומות מכח סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת המתייחס למי שמשגר הודעות ללקוחותיו בתנאים מסוימים וכן שהמבקשים אינם תמי לב ואין קבוצה.

האם המשיבה שלחה למבקשים דבר פרסומת ללא הסכמתם?

5. המבקשים טענו בבקשה כי מבקש 1 (להלן: "תום") הנו עו"ד אשר עוסק לפרנסתו, בין היתר, בתחום התובענות הייצוגיות, ומייצג בהליכים רבים, לרבות תובענות שעניינן הפרה של הוראות חוק התקשורת וכי הוא סולד מתופעת הספאם, ועל כן פועל כאזרח למיגור התופעה בישראל ופועל באופן אקטיבי למיצוי זכויותיו נגד גורמים המפרים את הוראות הדין, וזאת בין היתר באמצעות השימוש בכלי הקרוי תובענה ייצוגית. עוד טענו, שהמבקש 2 (להלן: "מאור") הנו עו"ד העוסק לפרנסתו, בדיני עבודה, צרכנות, וחוזים. מאור טען שללא קשר לעבודתו, הוא סולד מתופעת הספאם, ועל כן פועל כאזרח למיגור התופעה בישראל, בעיקר באמצעות הגשת תביעות פרטניות כנגד גורמים מפרי חוק. עוד טענו, שהמשיבה היא חברה בע"מ, המפעילה אתר במרשתת ושמו 'מדלן' תחת הכתובת <https://www.madlan.co.il> וכי בתאריך 14.12.22 היא שיגרה לטלפון הנייד של תום דבר פרסומת באמצעות יישמון היווטסאפ. תום טען שהיה מופתע מקבלת ההודעה, שכן אמנם התעניין בעבר ברכישת נכס ולצורך כך נכנס בין היתר לאתר המשיבה, וייתכן כי השאיר את פרטיו למיזם כזה או אחר, אך למיטב זכרונו, מעולם לא נתן את הסכמתו, כל שכן המפורשת ומראש, לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה. עוד טען, שהוא סולד סלידה עמוקה מקבלת דברי פרסומת, ומקפיד שלא ליתן הסכמתו וכי אילו היה יודע כי בעקבות השימוש באתר המשיבה הוא עתיד לקבל ממנה דברי פרסומת כאמור, היה נמנע כליל משימוש כאמור.

6. מאור טען שלפני שנים רבות, הוא עשה שימוש באתר המשיבה, בין היתר, לצורך פרסום דירתו למכירה, ולצורך איתור דירות לרכישה. עם זאת, טען, הוא מעולם לא נתן את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנת ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

הסכמתו, כל שכן המפורשת ומראש, לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה ואכן, במשך שנים רבות, הוא לא קיבל דברי פרסומת כלשהם מאת המשיבה, באופן התומך במסקנה כי היא אינה מחזיקה בהסכמתו לקבלת דברי פרסומת. עוד טען, שבתאריך 9.6.22, המשיבה שיגרה לתיבת הדואר המקוון שלו דבר פרסומת וכך גם בתאריכים 2.1.23, 1.2.23, 2.3.23, 4.4.23, 16.5.23, 5.6.23, 18.7.23, 16.8.23 ו 13.9.23 היא שבה ושיגרה דברי פרסומת רבים ונוספים לכתובתו, באופן שהעצים את מטרדו.

7. עוד טען, שדברי הפרסומת הנוספים כוללים בתוכם הפניה לכתבות שונות באתר המשיבה; הפניה למודעות שונות של נכסים למכירה באותו אתר; הפניה למיזמי יד 1 המפורסמים באתר (כנראה בתשלום על ידי הקבלנים); ואף מסתיימים בפרסומות מובהקות ומשתנות של המשיבה ו/או מי מטעמה.

8. המבקשים טענו שהמשיבה משגרת דברי פרסומת לכל גורם שעשה שימוש באתר שלה, בכל שלב, וזאת בהסתמך על תנאי השימוש המופיעים בו (לכאורה). לטענת המבקשים, לא יכול להיות ספק כי המסרים שנשלחו על ידי המשיבה, עונים להגדרת 'דבר פרסומת' ולא יכול להיות חולק כי "ההסכמה" עליה נסמכת המשיבה בענייננו (הסכמה כפויה שמסתתרת בתנאי שימוש לטענתה), אינה יכולה להוות הסכמה מפורשת (או בכלל), והיא לא הייתה רשאית לשגר לציבור הנמענים דברי פרסומת כלשהם על בסיסה. המבקשים טענו כי לא נתנו את הסכמתם, כל שכן המפורשת, לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה.

9. המשיבה טענה בתשובתה כי שני המבקשים, עורכי דין במקצועם, נתנו את הסכמתם לתנאי השימוש באתר שלה בעת ההרשמה לאתר, תנאי שימוש שכוללים אישור למשלוח דברי פרסומת (וכי מאור אף עשה שימוש באתר ופרסם מודעה, ללא תשלום, ופרסום מודעה כאמור מהווה הסכמה לתנאי השימוש באתר ובענייננו הדברים הם מכח קל וחומר) ותום נרשם לשירות מדלן אישי ומסר את פרטיו ואישר התכתובת עימו. המבקשים טענו בתגובתם לתשובה לבקשה כי הפוך והפוך בתשובת המשיבה, ולא תמצא ראייה כלשהי שיכולה לתמוך בטענות המשיבה אודות רישומם לשירות הנטען. עוד טענו, שעיון בתשובת המשיבה מלמד כי היא לא טוענת שבמעמד הרישום הנטען, מי מהם התבקש, כל שכן נתן, את הסכמתו לקבלת דברי פרסומת ממנה.

10. סעיף 30א(ב) אוסר שיגור דברי פרסומת בדואר מקוון או בהודעת מסר קצרה ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען כלהלן:

"(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוב הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוב של הנמען למספר שממנו בוצע החיוב מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה.

11. ביהמ"ש קובע שהמשיבה לא צרפה ראייה לגבי הרשמות תום באתר, הרשמות שכללה לטענתה אישור תנאי התקנון המכונה "תנאי השימוש" שפורטו בנספח 1 לתשובה, הוא הנספח היחידי שצרפה המשיבה לתשובתה. לגבי מאור, הלה, אישר כי עשה שימוש בשירותיה. אולם, גם לגבי המשיבה לא הגישה ראיות לפיהן הוא אישר את תנאי השימוש. לעניין הימנעות המשיבה מהגשת ראיות נדרשות, ביהמ"ש ישוב וייתייחס בהמשך. כאן המקום להדגיש שנטל הבאת הראיות להוכחת הטענה שנמען נתן הסכמתו המפורשת לקבלת דואר, מונח לפתחו של השולח. לכן, ביהמ"ש קובע שהמשיבה לא הוכיחה כי המבקשים נתנו הסכמה מפורשת לקבלת דואר מהמשיבה. גם אם המשיבה הייתה מוכיחה כי המבקשים נתנו הסכמתם לאמור ב"תנאי השימוש" שכוללים הסכמה לקבלת פרסומת, והיא לא הוכיחה, כבר נקבע בפסיקה, לרבות זו המוזכרת בסיכומי המבקשים, שאין בכך עמידה בדרישת המחוקק למתן הסכמה מפורשת לקבלת פרסומת. לכן, מכיוון שהמשיבה לא טענה להסכמה אחרת, ביהמ"ש קובע שיש אפשרות סבירה שהמבקשים יוכיחו שהמשיבה שלחה אליהם דואר ללא הסכמה מפורשת.

האם ההודעות הינן פרסומת?

12. המשיבה טענה שפניותיה אל המבקשים אינן בגדר פרסומת. תום טען שבכל הנוגע להודעה שנשלחה אליו, ומציעה לו "שיחת ייעוץ ראשונה וללא עלות" בנוגע לשירות משכנתה (אותו מעולם לא ביקש), ברור שההודעה והשיחה המוצעת בהודעה נועדו למשוך אותו להתקשר עם המשיבה ולהוציא כספים, לאחר אותה שיחה ראשונית, ועל כן ברור שמדובר בדבר פרסומת מובהק. ביהמ"ש קובע, בהתאם להגדרת המונח "פרסומת" בסעיף 30 א שאינה מצומצמת למסר פרסומי ישיר, והפסיקה שפורטה בבקשה ובסיכומי המבקשים שרואה בנוסח המרחיב של ההגדרה ככולל פרסומת בדרכים עקיפות, שקיימת אפשרות סבירה שתום יוכיח שתוכן הפנייה אליו מהווה פרסום שכן הינו ניסיון לשכנע אותו לרכוש שירותי המשיבה במסגרת שיחת הייעוץ שהינה ללא עלות וכדברי תום בחקירתו "המטרה היא להפוך אותי ללקוח משלם".

13. לגבי מאור, אין מחלוקת שההודעה הראשונה הינה פרסומת. המשיבה טענה שיתר הודעות הדואר המקוונות הן בגדר דיוורים של הבלוג של מדלי"ן שאינם דברי פרסומת. אולם, ביהמ"ש דוחה טענה זו שכן הבלוג הינו חלק ממערך השיווק של המשיבה והוא כולל פרסומים של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

שירותים שונים שלה ואף של גורמים נוספים. הדיון בפניות הנוספות אל מאור, מעבר לפניה הראשונה, הוא למעלה מהדרוש, שכן אין צורך בעת דיון בבקשה לאישור התובענה כייצוגית להידרש לשאלת כימות הנזק ולכן גם אם במי מהדיוורים לא הייתה פרסומת, אין בכך כדי לסייע למשיבה בשלב דיוני זה.

האם המשיבה עמדה בדרישות הצורניות ביחס לפרסומת?

14. תום טען שההודעה שנשלחה אליו לא כללה את שמה של המשיבה, ואת דרכי יצירת הקשר עמה לצורך מתן הודעת סירוב. כך יצא, טען, שהוא לא יכול היה להסיר עצמו מרשימת התפוצה אליה נכנס בעל כורחו.

15. מאור טען שהמשיבה הפרה גם את הדרישות הצורניות הקבועות בחוק בכך שנמנעה מציון המילה "פרסומת" בכותרת דברי הפרסומת הנוספים, ככל הנראה כדי לחמוק ממנגנונים אוטומטיים לסינון דואר זבל. עוד טען, שהיא נמנעה מציון שמה, כתובתה, דרכי יצירת קשר עמה, וזכותו של הנמען לשלוח הודעת סירוב, בצירוף כתובת דואר מקוון תקפה לצורך משלוח הודעה כאמור.

16. ביהמ"ש קובע שלעת הזו די בקביעה שלגבי המסרון אל תום, יש אפשרות סבירה שתום יוכיח שהמשיבה לא עמדה בדרישות הצורניות ומהראיות שהובאו, כך קובע ביהמ"ש ביחס להודעה לתום. לגבי ההודעות שהמשיבה שלחה למאור, מכיוון שביהמ"ש קבע שמרבית ההודעות הנוספות, אם לא כולן, הינן פרסומת, מכאן שגם בעניין בקשת מאור, ביהמ"ש קובע שיש אפשרות סבירה שמאור יוכיח שהמשיבה לא עמדה בדרישות הצורניות.

האם ההודעות נשלחו בהתאם להוראות סעיף 30 א(ג) לחוק התקשורת?

17. המשיבה טענה בתשובה שחל על משלוח ההודעות סעיף 30 א(ג). להלן נוסח הסעיף:
"על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."
".(1)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

האם המבקשים מסרו את פרטיהם למשיבה במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך מו"מ לרכישה כאמור?

18. המשיבה טענה ששני המבקשים, וכן כל יתר חברי הקבוצה הנטענת, הם משתמשים באתר (ללא תשלום), שמסרו לה את פרטיהם ומעוניינים לקבל הודעות מהסוג נשוא הבקשה שלפנינו וכי סעיף 30 א(ג) המתיר לה פנייה לנמענים שמסרו לה את פרטיהם במהלך רכישה של שירות או מוצר, גם ביחס לשירות או מוצר דומה כפי שנעשה בענייננו וכי עסקינן במשלוח הודעת בין עסק ובין לקוחות ומשתמשים קיימים שלו, להבדיל ממשלוח הודעות לכל מאן דבעי, ובנסיבות אלה נקודות האיזון שקובע החוק שונות וגם הפסיקה אליה מפנים המבקשים לא נוגעת לעניין ברובה. המבקשים לא שללו בבקשה ובחקירתם כי מסרו למשיבה את פרטיהם. אולם, ביהמ"ש מוצא הבדל משמעותי בין המבקשים. תום הכחיש כי רכש מוצר או שירות או ניהל מו"מ ואילו מאור אישר שעשה שימוש באתר ע"י פרסום דירה למכירה. לעניין תום, המשיבה ציטטה בסיכומיה בהרחבה את חקירתו והלינה על זכרונו הסלקטיבי. אולם, מי שהיה אמור להציג ראיות לכך שתום רכש או ניהל מו"מ בקשר למוצר או שירות היא המשיבה והיא כשלה בכך. לתצהיר שתמך בתשובתה לא צורף מסמך פרט למסמך הכולל תנאי השימוש באתר. היא לא צרפה לתצהיר שתמך בתשובתה, כמצופה, ראיות בעניין אופן הרשמתו של תום וחקירתו של העד מטעמה העלתה שאין לו מידע בעניין זה והוא הפנה לאחרים שביצעו בדיקות שתוצריהן הועברו, לטענתו, לעורכי הדין. בנסיבות אלה, קבלת עמדת המשיבה לפיה על פי סעיף 30 א(ג) די בכך שיש ברשותה את מספר הטלפון של תום, גם אם השאיר את פרטיו, שעה שלא רכש מוצר או שירות מהמשיבה, תרוקן מתוכן את סעיף 30 (ב) ותהפוך כל גולש במרשתת שמעיין באתר עסקי ללקוח כביכול ולא זאת הייתה כוונת המחוקק. לעניין זה ראו ציטוט עמדת ביהמ"ש העליון בע"א 534/17 לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ (להלן: "עניין לפיד"):

"בהחרגה זו הגיון רב. כאמור הודעות ספאם אינן עשויות מעור אחד, כי אם מצויות על מנעד. בין קצוות המנעד ניתן להבחין בין הודעות ספאם פוגעניות לבין הודעות ספאם בעלות הקשר לגיטימי. מפרסם פוגעני עושה שימוש בהודעה באופן אינסטרומנטלי כשער כניסה להחדרת נוזקה או כלי לפרסום הונאה. פעמים רבות, גם אם הודעתו של מפרסם פוגעני כוללת מנגנון יציאה מרשימת התפוצה, הרי שמדובר במראית עין בלבד, ולא זו בלבד ששימוש במנגנון זה כאשר עסקינן במפרסם פוגעני לא תביא לתוצאה המיוחלת אלא היא אף עשויה להביא לתוצאה הפוכה, שכן היא מאשררת כי מדובר ביעד משלוח פעיל, ובכך עשויה להגביר את הפגיעה וההטרדה של הנמען. שונים הם פני הדברים כאשר מדובר בעוסק השולח דבר פרסומת לרשימת לקוחותיו. מנקודת מבטו של העוסק – במצב דברים זה יש בנמצא מנגנונים ושיקולים נוספים המרסנים את התנהלותו, ובראשם השאיפה לשמור על מוניטין העסק. קשה להניח כי עסק מוכר, דוגמת סלקום, ישלח ללקוחותיו דברי פרסומת ללא מגבלה, בשל הכרתו בנזק שפרסום מכביד עלול לגרום לו – נזק הבא לידי ביטוי בפיחות במעמדו בעיני לקוחותיו הקיימים והפוטנציאליים, דהיינו פגיעה במוניטין שלו, פגיעה שהיא בעלת שווי כלכלי לא מבוטל. בנוסף, כאשר מדובר בעוסק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

לגיטימי, הרי שניתן להניח כי מנגנון היציאה מרשימת התפוצה יעמוד בדרישות החוק, ולמצער כי ניתן יהיה להיפרע מאותו מפרסם בגין פעולה הנוגדת את הוראות החוק. מנקודת מבטו של הנמען – הרי משעה שהובהר כי הדגש במקרה בו עסקינן הוא על מניעת הטרדת ציבור הנמענים, הרי ככל שנמען מסר את פרטיו למפרסם, יש להניח כי מידת ההטרדה הכרוכה בקבלת הודעות מממנו פחותה. שימור הקשר בין העוסק לבין ציבור לקוחותיו הוא עניין לגיטימי וראוי, המקדם יחסי מסחר תקינים, כאשר ניתן להניח כי לפחות חלק מהלקוחות מעוניינים בקבלת פרסומות מעסקים אצלם רכשו או התעניינו ברכישה בעבר. אכן, אין המדובר בהנחה המתקיימת ביחס לכל לקוח ולקוח, וממילא סוגיית ההטרדה של הנמען היא סובייקטיבית, ומשתנה בין אדם לאדם. אולם, ההנחה לפיה צרכן שמסר מרצונו את פרטי הקשר שלו לעוסק במסגרת הליך רכישה מעוניין בסוג מסוים של קשר מסחרי עם העוסק היא הנחה תקפה. לכך יש להוסיף שהמחוקק קבע בהסדר הספאם כי בכל מקרה רשאי הנמען בכל עת להודיע למפרסם כי איננו מעוניין לקבל ממנו דברי פרסומת מעתה ואילך. בכך, נוצר איזון ראוי בין האינטרס של הצרכן שלא להיות מוטרד לבין האינטרס החברתי בחיי מסחר תקינים"

19. מכאן שהמשיבה לא עמדה בהוכחת התקיימות התנאי הראשון בסעיף 30א(ג) בדבר קניית מוצר או שירות, או ניהול מו"מ ע"י תום ולכן, ביהמ"ש ימשיך בבדיקת התקיימות יתר תנאי סעיף 30א(ג) רק לגבי מאור.

האם המשיבה הודיעה למאור כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב)?

20. המשיבה טענה בתשובתה לבקשה כי הודיעה למבקשים כי הפרטים שמסרו ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב). לעניין זה המשיבה תלתה יתרה, ובצדק, בפסק הדין בת"צ 1380-02-22 שמילוביץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (להלן: "עניין שמילוביץ") שאושר בבית המשפט העליון, שם קבע ביהמ"ש המחוזי שהתיבה "באחת הדרכים האמורות" אינה נוגעת לאופן מתן ההודעה ללקוח בדבר השימוש בפרטים שמסר, אלא לדרכי שליחת המידע ללקוחות.

21. המבקשים טענו בתגובה לתשובה לבקשה, כי אין בדל ראייה לטענה לפיה המשיבה עדכנה אותם מראש, טרם שליחת דברי הפרסומת מטעמה, על כוונתה לשלוח אליהם דברי פרסומת. הם טענו שהפנייה לתקנון (שלא הוכח אם היה בתוקף במועדים הנוגעים לעניין, ושלא הוכח כי הם נדרשו לאשר אותו, או אישרו אותו בפועל, אינה יכולה לסייע למשיבה. המשיבה סמכה יתדותיה בפסק הדין בעניין שמילוביץ, ממנו עולה שחוויה פתיחת החשבון של לקוח של בנק, הכוללת הודעה על כך שהבנק ישלח אליו הודעות, עומד בדרישת הוראות סעיף 30 א(ג) ולכן די גם בתנאי השימוש שצורפו כנספח 1' לתשובתה כדי להכשיר שליחת הודעות גם ללא מתן הסכמה מפורשת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שפ"ו ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

22. ביהמ"ש קובע שיש להבחין בין עניין לפיד ושמיילוביץ שעוסקים בחוזה ארוך טווח בין עוסק כגון בנק או ספק שירותי טלפון, שהלקוח שלהם מתקשר עמם למשך תקופה ארוכה ויש חשיבות לתקשורת בין העוסק ללקוח לצורך העברת הודעות ועדכונים, ובין המשיבה. המשיבה דומה לעוסקים שמוכרים מוצרים ושירותים ללקוחות מזדמנים מעת לעת, שמנסים לשדל הקונה להצטרף למועדון לקוחות, על מנת להכשיר שליחת הודעות פרסומיות. לכן, לענייננו, גם אם מאור עשה שימוש באתר לפרסום חד פעמי, ספק אם די בתקנון הכולל הודעה על שליחת הודעות פרסומיות, כפי שנפסק בעניין שמיילוביץ על יסוד הנסיבות באותה מחלוקת.

23. לא זו אף זו, ובשונה מעניין שמיילוביץ, לא הוכח שתוכן אותו נספח 1 הובא לידיעתו של מאור. המשיבה ניסתה לבצע מקצה שיפורים במסגרת חקירת מאור כדי לבסס הטענה שיש לראות בו לקוח שהובא לידיעתו אותו נספח אחד ויחיד שצורף לתצהיר התומך בתשובתה, דהינו, המסמך הכולל תנאי השימוש. המשיבה ניסתה להגיש באמצעות מאור ראיות שונות מעבר לאותו נספח אחד ויחיד שצורף לתשובתה, כגון לוגים ודף שמופיע בו בצד ימין הכיתוב "פרסום מהווה הסכמה לתנאי השימוש של האתר". לא היה לעד מטעם המשיבה, שהינו החשב שלה, הסבר מדוע מסמכים אלה לא צורפו לתצהירו שתמך בתשובת המשיבה. לכן, בתום חקירות המצהירים, נותרה הטענה של המשיבה בדבר קיום מסמכים שונים המוכיחים היותו של מאור לקוח שהובא לידיעתו תוכן אותו נספח 1, דהינו, תנאי השימוש, בגדר טענה בלבד, שכן הראיות עצמן לא הוגשו.

האם המשיבה נתנה למבקשים הזדמנות להודיע לה כי הם מסרבים לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והם לא עשו כן?

24. גם אם ביהמ"ש יקבל טענת המשיבה שמאור הינו לקוח וכי די בהגשת נספח 1, דהינו, תנאי השימוש, ללא הוכחת הטענה שתוכן נספח זה הובא לידיעת מאור, כדי להצדיק שליחת הודעות ללא הסכמה מפורשת, אין די בכך. זאת, מכיוון שהמשיבה לא עמדה בתנאי נוסף והוא מתן הזדמנות נאותה ללקוח להודיע שהוא מסרב לקבל דברי הפרסומת. המשיבה טענה כי אם מי ממשתמשי האתר אינו מעוניין לקבל עוד הודעות כלשהן, הרי שבאפשרותו להסיר את עצמו מרשימת התפוצה. כאמור לעיל, טענה זו נוגעת למאור בלבד שכן המשיבה לא הוכיחה כי תום היה לקוח שלה, או ניהל עמה מו"מ וממילא תום טען לקבלת הודעה אחת בלבד. למעלה מהדרוש יאמר שהמשיבה טענה שתום בחר שלא לעשות דבר עד לפנייה המקדימה וכי הוא בחר שלא להשיב "לא רלוונטי" להודעת הווטסאפ, ואף לא לשלוח הודעת "הסר" או לשלוח הודעת דואר מקוון לכתובת הנוגעת לעניין בהתאם לתקנון או לעשות שימוש בטופס הנמצא באתר. תום טען בבקשה כי בתאריך 21.2.23, הוא שלח למשיבה פניה מקדימה בטרם הגשת בקשה לאישור תובענה ייצוגית ובפניה זו, הוא הבהיר כי הוא סולד מדברי פרסומת, מקפיד שלא לתת הסכמתו לקבלתם, וכך פעל גם בכל הנוגע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנת ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

ליחסים מול המשיבה. עוד טען, שהמשיבה טענה כי ההודעה שנשלחה אליו אינה מהווה 'דבר פרסומת'; וכי ממילא הוא נתן את הסכמתו לקבלת דברי פרסומת במסגרת הסכמה לתנאי השימוש באתר. תום טען שמדובר בטענות זהות של המשיבה, ביחס לכל מי שפונה אליה בגין הפרה של הוראות חוק התקשורת, וממילא מדובר בטענות שגויות ברמה המשפטית. כאמור לעיל, ביהמ"ש קבע כי תום לא היה לקוח שכן לא הוכח שרכש או ניהל מו"מ לרכישת מוצר או שירות והפנייה אל תום הייתה בגדר פרסומת, אך לא הוגדרה כך ע"י המשיבה.

25. לגבי מאור, המשיבה טענה שכל הודעות הדואר המקוון שנשלחו אליו כללו אפשרות הסרה באמצעות קישור, אך הוא בחר שלא לנקוט בהתאם לאמור בתנאי השימוש באתר, לפיהם ניתן לבצע הסרה גם באמצעות טופס יצירת הקשר הנמצא באתר או על ידי שליחת בקשה לכתובת המקוונת desk@madlan.co.il כאמור בתנאי השימוש. מאור טען בבקשה שמלבד העובדה שההודעות נשלחו אליו ללא הסכמה, הרי שהודעות אלו אף לא כללו אפשרות הסרה כדין, או למצער את דרכי יצירת הקשר עם המשיבה לצורך מתן הודעת סירוב. עוד טען, שכל ההודעות נשלחו מכתובת noreply שאינה מאפשרת שליחת דואר מקוון. כך יצא, טען, שלא יכול היה להסיר עצמו מרשימת התפוצה אליה נכנס בעל כורחו, אלא בלחיצה על קישורית ההסרה. מאור טען שהוא אינו מוכן ללחוץ על קישור הסרה בדואר מקוון משלוש סיבות: ראשית, מחשש ליירוסיס ופשינג; שנית, משום שלחיצה על קישור (גם אם הקישור לגיטימי) פוגעת פגיעה נוספת בפרטיותו, שכן היא מעבירה לבעל הקישור פרטים רבים את שם הדפדפן בו הוא משתמש, את גרסת הדפדפן, כתובת IP, תאריך ושעה מדויקת של לחיצה על הקישור, וכו', ואין לו שום רצון "לתרום" למשיבה פרטים נוספים שלו כדי להיגרע מרשימת התפוצה; שלישית, משום שהוא מסרב לשחק לפי כללי המשחק שמכתיבה המשיבה – דהיינו, אם החוק קובע שניתן לבקש הסרה באותה דרך בה נשלחה פרסומת, יש לאפשר זאת. לעניין זה, ביהמ"ש קובע כי לצורך מתן הזדמנות נאותה, כהגדרת ביהמ"ש בעניין שמילוביץ, היה על המשיבה לאפשר למאור להסיר עצמו בשליחת הודעה אליה בדואר מקוון, להבדיל מכניסה לקישור שעלולה לגרום לזיהום המחשב בנוזקה. לעניין זה השוו עם סעיף 22 לפסק הדין בעניין שמילוביץ, ממנו עולה שהלקוח של הבנק לא נזקק להקליק על קישור. במהלך חקירתו של מאור המשיבה שאלה מדוע לא מצא באתר שלה כתובתה המקוונת. ביהמ"ש דוחה עמדה זו לפיה על הנמען לחפש באתר את כתובתו המקוונת של המפרסם. ביהמ"ש מקבל עמדת מאור לפיה כאשר לאחר פרק זמן הוא איתר את כתובתה המקוונת של המשיבה כדי לבקש את הסרתו, הוא פעל למעלה מהצורך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

האם דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)?

26. למעלה מהדרוש, ביהמ"ש ידון בתנאי נוסף שעל המשיבה לעמוד בו והוא שדבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1), דהיינו, המוצר או השירות שהמבקשים מסרו למשיבה את פרטיהם למפרסם במהלך רכישתם, או במהלך משא ומתן לרכישתם. כאמור לעיל, ביהמ"ש בוחן שאלה זו רק ביחס למאור ובעניין זה, ביהמ"ש הולך בתלם שהתווה ביהמ"ש המחוזי בעניין שמילוביץ עת קבע מבחן פרשני מרחיב. אולם, כאמור לעיל, אין בכך כדי לסייע למשיבה מכיוון שלא עמדה בתנאים אחרים שקובע סעיף 30א(ג).

האם המבקשים אינם תמי לב?

27. המשיבה טענה כי גם למי ממשתמשי האתר תחושה סובייקטיבית שלילית כלשהי, הרי שעומדת לו הזכות לנקוט הליך אישי ולקבל לידי – אם תוכח תביעתו – פיצוי גבוה ללא הוכחת נזק (סעד שאינו קיים בגדרי התובענה הייצוגית שלפנינו (ר' סעיף 20 (ה) לחוק תובענות ייצוגיות). עוד טענה, שאין מדובר במבקשים "רגילים" כי אם עורכי דין, שחיפוש מהיר במאגרים המשפטיים יגלה כי מדובר ב"שחקנים חוזרים" (כאשר תום משמש לעיתים כבא כוחו של שותפו עו"ד אוהד שמילוביץ ולעיתים עו"ד שמילוביץ הוא המבקש בבקשה לאישור תובענה כייצוגית ובא כוחו הוא לא אחר מאשר תום בעצמו). עוד טענה, שניכר כי התובענה דן היא למעשה שימוש ב"טמפלייט" של תובענות ייצוגיות בעילת הספאם המוגשות על ידי תום ו/או בא כוחו וכי תום בעצמו נקט הליכים משפטיים בבית המשפט לתביעות קטנות בעילת ספאם, ולכן טענתו כי הדרך היעילה וההוגנת במקרה זה היא תובענה ייצוגית, היא יותר מתמוהה ומעידה על חוסר תום ליבו.

28. ביהמ"ש מפנה לעניין הטענה כי תובעים סדרתיים אינם תמי לב לת"צ 47554-07-20 **ביטון ואח' נ' לנצ'נר ואח'** (פורסם בנבו) שם ביהמ"ש דחה טענות דומות, תוך הסתמכות על פסק הדין ברע"א 7064/17 **ארד נ' מנקס ואח'** [פורסם בנבו] ואבחון עניין ההחלטה בעניין ת"צ (מחוזי חיפה) 39317-02-17 **אופיר לב נ' יוסי אלקובי** [פורסם בנבו]. ביהמ"ש שם קבע כי ההחלטה בעניין אלקובי מבוססת על נסיבות מיוחדות שהוכחו בה, להבדיל מהעובדות בעניינו של המבקש בעניין ביטון. לעניינו, לא הוכח שהמבקשים מגישים תביעות סרק שאינן משרתות את הציבור.

האם נגרם למבקשים נזק?

29. תום טען שקבלת דבר הפרסומת הטרידה אותו, גרמה לו לתחושות שליליות, רגשות כעס, עוגמת נפש, חוסר אונים, אכזבה ותסכול. זאת ועוד, טען, קבלת ההודעה גרמה לו בזבוז זמן, טרחה וטרדה רבה, ולהפרעה במהלך העבודה, השחתת זמן בסינון ההודעות וניסיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

להבין מי שיגר אותה. מאור טען שבנסיבות שליחת ההודעות אליו קבלת דברי הפרסומת הטרידה אותו, גרמה לו לתחושות שליליות, כעס, תסכול וכיוצ"ב.

30. המבקשים טענו כי נגרם להם נזק לא ממוני כתוצאה ממעשי ומחדלי המשיבה, ומהפרותיה את הוראות החוק. נזק זה, מוערך על ידי המבקשים, בהתאם לפסק הדין בעניין מגה, ובהערכה סבירה וזהירה, בסכום של 100 ₪ לכל הודעה ששוגרה בניגוד לחוק, קרי ללא הסכמה ו/או לאחר הודעת סירוב ו/או ללא אפשרות הסרה כדין ו/או בניגוד לדרישות הצורניות. מכאן שלמבקש 1 עומדת עילת תביעה כנגד המשיבה בסך 100 ₪ (בגין הודעה שיווקית 1); ולמבקש 2 עומדת עילת תביעה כנגד המשיבה בסך 1,100 ₪ (בגין משלוח 11 הודעות שיווקיות).

31. המשיבה טענה שההודעה שנשלחה אל תום היא הודעה, אחת בלבד, שנשלחה על ידי עובדת שלה באופן ספציפי ואשר מיועדת למשתמשים אחרים. כלומר, טענה, מדובר במקרה יחיד שאינו מהווה עילה או בסיס להגשת הבקשה לאישור תובענה ייצוגית בעניינו של תום וממילא תום היה יכול לסמן כי אינה רלוונטית ובכך לסיים את העניין. עוד טענה, שלתום לא נגרם כל נזק (ממוני או לא ממוני) ולכל היותר מדובר בעניין של מה בכך כמשמעותו בפקודת הנזיקין. בכל מקרה, טענה, פעילותה הנ"ל באמצעות הווסטאפ התחילה בתאריך 21.3.2021 והופסקה בתאריך 30.6.2023 (שנתיים ושלושה חודשים בלבד) ומערכת הווסטאפ כבר אינה עובדת ואינה זמינה עוד כלל באתר שלה.

32. באשר למאור, המשיבה טענה שנשלחה אליו הודעת דואר מקוון אחת בלבד שהיא דבר פרסומת אחת בלבד וכל יתר הודעות הדואר המקוון הן בגדר דיוורים של הבלוג של מדליין שאינם דברי פרסומת, אך גם אם ייצא שהם בגדר דבר פרסומת אזי היא רשאית לשלוח אותם בהתאם להוראת סעיף 30 א(ג). עוד טענה שמאור בחר שלא להסיר עצמו מרשימת הדיוור וכי המתין פרק זמן רב, לא לפנות אליה ולא לבקש את הסרתו, וזאת בחוסר תום לב, על מנת "לצבור" לעצמו מספר רב של תכתובת דוא"ל – ככל הנראה לצורך הגשת הבקשה דנן. אם הדבר היה כה מפריע לו, כטענתו, חזקה עליו שהיה פועל בנושא באופן מיידי.

33. ביהמ"ש קובע שטענות המשיבה יתכן והינן יפות לעניין גודל הקבוצה, נושא בו יעסוק ביהמ"ש בהמשך, אך אין בהן כדי לשלול הטענה לגרימת נזק למבקשים. לעניין צבירת ההודעות ע"י מאור, ביהמ"ש כבר קבע שהמשיבה לא העמידה לרשותו הזדמנות נאותה להודיע על סרוב לקבל הודעות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

האם קיימת קבוצה?

34. המבקשים העריכו, בזהירות הראויה, לטענתם, את גודל הקבוצה האמורה בכ- 5,000 איש לפחות, כפול נזק אישי ממוצע מינימלי על סך 500 ₪ (מתוך הנחה שכל חבר קבוצה קיבל לפחות 5 דברי פרסומת מפרים) וכי לאור האמור, היקף הפיצוי במסגרת התובענה הייצוגית מוערך בסכום של 2,500,000 ₪.

35. לגבי תוס, גם אם נשלחה אליו הודעה אחת בלבד, בהעדר תצהיר של אותה עובדת ששלחה אליו, לטענת המשיבה, ההודעה, אין לדעת כמה נמענים קיבלו אותה הודעה, וגם אם משלוח המסרונים הופסק לאחר כשנתיים, קיימת קבוצה שממדיה ייבחנו במסגרת דיון בתביעה.

36. לגבי מאור, אין חולק שנשלחו אליו הודעות רבות, שביהמ"ש קבע שיש אפשרות סבירה שמאור יוכיח שהן הודעות פרסומיות, וכי ההזדמנות של הנמענים להודיע למשיבה כי הם מסרבים לקבל דברי פרסומת, לא הייתה נאותה בנסיבות העניין. לא זו אף זו, מאור טען בבקשה שפנה אל המשיבה בהודעות דואר מקוון בתאריך 15.10.23, וביקש לשוחח עם נציג מטעמה בעניין דברי הפרסומת אותם קיבל ממנה וכי עוד באותו היום התקבלה תשובת נציגת המשיבה, במסגרתה נטען כי "מעצם השימוש באתר ופרסום מודעות בעבר על כתובת המייל שציינת בפנייתך, הינך מסכים לתנאי השימוש של אתר מדלן". עוד טען, שבתאריך 19.10.23 התקבלה תגובה נוספת מטעם נציגת המשיבה, במסגרתה ציינה כי "הסרנו אותך מרשימת התפוצה", ושבה וטענה כי "...בתנאי השימוש באתר מצויין כי החברה רשאית לפנות בערוצים השונים בעת השימוש באתר". אולם, טען, חרף ההתכתבות האמורה, הודעת הסירוב הברורה שלו, ותשובת נציגת המשיבה לפיה היא הסירה אותו מרשימת התפוצה, בתאריך 8.11.23, המשיבה שיגרה אל כתובתו המקוונת דבר פרסומת נוסף.

37. המשיבה טענה שאי ההסרה של מאור לאחר פנייתו בכתב (שנעשתה כאמור לעיל חודשים רבים לאחר שהחל לקבל את דברי הדואר המקוון), שבעקבותיה קיבל הודעת דואר מקוון נוספת, נובעת מתקלה נקודתית בלבד. אולם, טענה זו נטענה בעלמא, על אף דרישת הפסיקה לפרט בעניין זה ולעד מטעמה לא היה ידע אישי בעניין.

38. המשיבה טענה בתשובתה לבקשה שלא קיימת קבוצה שבשמה ניתן לנהל את התביעה. שכן מדובר במשתמשים שנרשמו לאתר ומעוניינים לקבל דיוורים ובכל מקרה, גם אם ימצא כי הייתה הפרה, ניהול ההליך כייצוגי אינו עדיף על האפשרות של כל לקוח הרואה עצמו מוטרד לנקוט הליך מתאים של תביעה קטנה וכי התובענה הייצוגית אינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. שכן הדרך הראויה לכך, הן ביחס למבקשים והן ביחס לחברי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

הקבוצה הנטענים (ככל שאלה קיימים), היא נקיטת הליך פרטני בהתאם להוראות חוק התקשורת.

39. ביהמ"ש לא מצא בנסיבות הבקשה כאן, לקבוע כי הדרך היעילה להכריע במחלוקת אינה במסגרת תובענה ייצוגית וכאמור לעיל, לא מצא ללמוד מעניין לפיד או שמילוביץ לגבי עוסקים מסוגה של המשיבה. כאמור לעיל, גם אם ממדי קבוצת מקבלי המסרונים הינה מצומצמת עקב משלוח הודעה אחת בלבד, וגם אם ביהמ"ש יקבל הטענה בדבר סיום השימוש בשליחת מסרונים, לא נטען ולא הוכח כי מדובר בתקלה נקודתית. להפך, המשיבה טענה כי בדין שלחה לכל מי שנרשם את המסרון ששלחה אל תום. לגבי מאור, היקף הדואר שנשלח אליו הינו רב וכללי, וגם בעניינו לא נטען לתקלה נקודתית, אלא לגבי הדואר שנשלח אליו לאחר שביקש הסרתו. לכן, יש אפשרות סבירה שהמבקשים יוכיחו קיום קבוצה.

ביהמ"ש מקבל הבקשה לאישור התובענה כייצוגית.

40. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי המבקשים עמד בנטל להצביע, כי התובענה מעוררת שאלה מהותית של עובדה ומשפט, שיש לכאורה אפשרות סבירה שהיא תוכרע בתובענה לטובת הקבוצה.

41. עלות התובענה הן :

- הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת; ו/או הפרת חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981; ו/או עשיית עושר ולא במשפט כמובנה בחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979; ו/או הפרת חובה חקוקה על פי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]; ו/או רשלנות לפי סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין.

42. הקבוצה התובעת תכלול: " כל הנמענים אשר קיבלו מהמשיבה, בשבע השנים האחרונות, דבר/י פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".

43. השאלה העיקרית המשותפת לחברי הקבוצה התובעת היא:

"האם המשיבה שיגרה פרסומות באמצעות מסרונים ודואר מקוון בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, לרבות מבלי שהנמען נתן את הסכמתו המפורשת לכך ו/או מבלי שהמשיבה איפשרה לו להסיר את עצמו באותו האופן בו שוגרה הפרסומת ו/או מבלי שהמשיבה ציינה בפרסומות את פרטי יצירת הקשר עמה ואת יתר הפרטים הנדרשים בדין, וזאת בשבע השנים האחרונות בתקופה שקדמה להגשת התובענה נושא בקשה זו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

44. הסעדים הנתבעים הם :
- צו הצהרתי לפיו המשיבה הפרה את הוראות החוק.
  - צו המורה למשיבה לחדול ממשלוח דברי פרסומת ללא קבלת הסכמה מפורשת ו/או לאחר הודעת סירוב ו/או בניגוד לדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת ;
  - צו המורה למשיבה לגלות בתצהיר כל מסמך כללי ו/או ספציפי המעיד על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת ומספר דברי הפרסומת שנשלחו ;
  - פיצוי בגין הנזקים הבלתי ממוניים אשר נגרמו לחברי הקבוצה.
45. התובעים המייצגים הם : ה"ה תום שנפ ומאור עשיר .
46. בא כח התובע המייצג הוא : עו"ד אהוד שמילובץ .
47. על המשיבה להגיש כתב הגנה תוך 45 יום מהיום .
48. בהתאם להוראת סעיף 25 של חוק תובענות ייצוגיות, על ב"כ המבקשים להגיש לאישור בית המשפט, לא יאוחר מתאריך 13.10.24 את נוסח ההודעה בדבר אישור הגשת התובענה כייצוגית. ההודעה תכלול את הפרטים המנויים בסעיף 14(א) לחוק. על ב"כ המבקשים לשלוח עותק של נוסח ההודעה ישירות למשיבה.
49. ההודעה תפורסם, לאחר אישור בית המשפט, בשני עיתונים יומיים בשפה העברית. בהוצאות פרסום המודעות תישא המשיבה.
50. ביהמ"ש מחייב את המשיבה לשאת בשכר טרחת עורך דינם של המבקשים בגין בקשת האישור בסכום כולל של 15,000 ₪ (כולל מע"מ). ביהמ"ש מביא בחשבון כי לא התנהלו הליכים מקדמיים.
51. ביהמ"ש קובע תז"פ לתאריך 15.10.24 לעיון בנוסח ההודעה בדבר אישור הגשת התובענה כייצוגית. מזכירות בית המשפט תמציא החלטה לצדדים ולמנהל בתי המשפט לצורך פרסום בפנקס התובענות הייצוגיות .

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66117-12-23 שנפ ואח' נ' רוזטל מערכות ידע בע"מ

ניתנה היום, בכ"ח אלול תשפ"ד, ב01 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

